

[Indenrigsministeren]

forstå, at Socialdemokratiet, der ved mange lejligheder har vist, at de forstår, hvad de samfundsøkonomiske sammenhænge er, også hvad hensynet til statens økonomi tilsiger, at de her noget letsindigt efter min opfattelse udsteder sådanne løfter.

Jeg synes derimod, at det er meget vigtigt at understrege det aspekt, som aftalen med Det Radikale Venstre viser. Jeg synes stadig, at det er en værdifuld ting, at der nu ligger en aftale som grundlag for, også hvordan disse forhold omkring kommunaløkonomien i den kommende tid skal fortolkes og reguleres.

Der har været sagt meget om den pulje på 600 mill. kr., som regeringen har afsat til amtskommunerne til sygehusbyggeri, apparatur og andre midlertidige udgifter, som efter amtskommunernes vurdering kan nedbringe ventelisterne.

Nogle amtskommuner har sagt, at de ikke ønsker at få lån, og det er selvfølgelig heller ikke det, som man egentlig kunne ønske sig; men det kan være nødvendigt en overgang. Vi tænker os netop lån til den ekstraordinære indsats, der kan gøres for at bringe ventelisterne ned, og til sygehusbyggeri. Det synes jeg da også fremgår af de eksempler, som aftalen giver.

Vi er selvsagt også klar over, at der kan være tidsmæssige hensyn, når sådan en indsats skal planlægges. Jeg har mærket mig bl.a. de ord, som Det Radikale Venstres ordfører, hr. Ole Vig Jensen, her havde i forbindelse med, hvor vigtigt det var, at den konkrete udformning af de dispensationer, der skal gives i den kommende tid, tager et rimeligt hensyn til de opgaver, som faktisk skal løses.

Derfor tror jeg også, at der kan være behov for, at beløbene måske ikke altid regnskabsmæssigt placeres i selve regnskabsåret 1988. Det vigtigste er selvsagt, at indsatsen sker veltillrettelagt og uden forsinkelse og uden for megen indblanding fra os i, hvordan hver enkelt amtskommune vurderer at de bedst kan gribe problemet an og få nedbragt ventelisterne.

En stiv kalenderårsbetragtning bør ikke føre til, at en indsats udskydes til næste år, eller at gode tiltag fra 1987 ikke kan videreføres. Derfor tror jeg, der er grund til at se på disse ting i den ånd, som fremkom i hr. Ole Vig Jensens indlæg.

Jeg vil gerne sige lidt om perspektiverne efter denne lovgivning. Med kommunerne skal vi nu søge gennem det frivillige budget-samarbejde at sikre, at den kommunale økonomi holdes inden for de rammer, der sættes af de overordnede økonomiske hensyn. For amtskommunerne skal vi nu gennemføre et udvalgsarbejde, der skal kortlægge de amtskommunale styringsmuligheder og vurdere deres egnethed. Det synes jeg er et meget vigtigt resultat af aftalen, og det peger frem imod, at vi vil kunne vende tilbage til et godt, frivilligt budgetsamarbejde igen.

Kort sagt: nu gælder det om at se fremad. Der behøves et godt samarbejde mellem regeringen og de kommunale organisationer. Den sidste tids engagerede debat bør ikke skjule, at der forestår et betydeligt arbejde for at sikre et mere planlagt og et bedre styret forløb af økonomien, og det er vigtigt, at samarbejdet mellem den statslige økonomi og den kommunale økonomi fungerer sådan, at vi alle kan få det rigtige resultat ud af det.

Regeringen ønsker meget et sådant samarbejde og vil arbejde for det.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at der blev sagt mange ting her, som kan give anledning til en kommentar.

Det kan bl.a. bemærkningen om, at vi er ligeglade med økonomien. Jamen hvad er det, vi foreslår? Vi foreslår, at man lader være med at fortsætte med de strafordninger, man har haft i 5 år, og dermed sparer kommunerne for penge, som ellers skal indbetales til centrale myndigheder, men ikke gå i statskassen. Det er da ikke at være ligeglad med økonomien, i al fald ikke med den kommunale økonomi. Det er da nærmere at være glad for den. Det er da nærmere at lægge op til at undgå skatteforhøjelser.

Så siger indenrigsministeren for første gang helt klart, at de 600 mill. kr., man kan få lov til at låne i amtskommunerne i 1988, skal bruges til midlertidige foranstaltninger. Jeg ved godt, det står i bemærkningerne, at det er meningen. Men fra talerstolen mindes der om, at de skal bruges til midlertidige foranstaltninger. Det er et faktum, at der i bemærkningerne står, at de også er tænkt som dækning af det udgiftsniveau, man har i øjeblikket, til at dække de merudgifter, man har